

“मीठे बच्चे- पतितबाट पावन बनाउने बाबासँग तिम्रो धेरै-धेरै प्यार हुनुपर्छ, सबै-सबै उठेर पहिले-पहिले भन शिवबाबा गुड मर्निङ्ग ।”

प्रश्न:- एक्युरेट यादको लागि कुनचाहिँ धारणा हुनुपर्छ ? एक्युरेट याद गर्नेको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर:- एक्युरेट यादको लागि धैर्य, गम्भीरता र समझ चाहिन्छ । यस धारणाको आधारबाट जसले याद गर्छन् उनीहरूको याद, यादसँग मिल्छ र बाबाको करेन्ट आउन थाल्छ । त्यस करेन्टले आयु बढ्छ, स्वस्थ बन्दै जानेछौ । दिल एकदम शीतल हुनेछ, आत्मा सतोप्रधान बन्दै जानेछ ।

ओम् शान्ति । बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! तत्त्वम् अर्थात् तिमी आत्माहरू पनि शान्त स्वरूप हो । तिमी सबै आत्माहरूको स्वधर्म हो नै शान्ति । शान्तिधामबाट फेरि यहाँ आवाजमा आउँछौ (टकी बन्छौ) । यी कर्मेन्द्रियहरू तिमीलाई पार्ट बजाउनको लागि मिल्दछन् । आत्मा सानो-ठूलो हुँदैन । शरीर सानो-ठूलो हुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ- म त शरीरधारी होइन । मलाई बच्चाहरूसँग सम्मुख मिल्नको लागि आउनुपर्छ । सम्झ, जसरी एक पिताका बच्चा पैदा हुन्छन् । त्यस बच्चाको यस्तो भन्दैन- म परमधामबाट जन्म लिएर माता-पितासँग मिल्नको लागि आएको हुँ । यदि कसैको शरीरमा कुनै नयाँ आत्मा वा पुरानो आत्मा प्रवेश गर्छ भने यस्तो भन्दैन- म माता-पितासँग मिल्न आएको हुँ । उसलाई स्वतः माता-पिता मिल्छन् । यहाँ यो छ नयाँ कुरा । बाबा भन्नुहुन्छ- म परमधामदेखि आएर तिमी बच्चाहरूको सम्मुख उपस्थित छु । बच्चाहरूलाई फेरि ज्ञान दिन्छु किनकि म हुँ नलेजफुल, ज्ञानको सागर..... म आउँछु तिमी बच्चाहरूलाई पढाउन, राजयोग सिकाउन । राजयोग सिकाउनेवाला भगवान् नै हुनुहुन्छ । कृष्णको आत्मालाई यो ईश्वरीय पार्ट छैन । हरेकको पार्ट आफ्नो । ईश्वरको पार्ट आफ्नो छ । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! आफूलाई आत्मा सम्झ । यसरी आफूलाई आत्मा सम्झनु कति मीठो लाग्छ । हामी के थियौ ! अहिले के बनिरहेका छौ !

यो ड्रामा कस्तो अद्भुत बनेको छ, यो पनि तिमी अहिले सम्झाउँछौ । यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, यति मात्रै याद रह्यो भने पनि पक्का छ हामी सत्ययुगमा जानेवाला छौ । अहिले संगमयुगमा छौ फेरि जानु छ आफ्नो घर । त्यसैले पावन त अवश्य बन्नु छ । भित्र धेरै खुसी हुनुपर्छ । ओहो ! बेहदका बाबाले भन्नुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू ! मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी सतोप्रधान बन्दछौ । विश्वको मालिक बन्दछौ । बाबाले बच्चाहरूलाई कति प्यार गर्नुहुन्छ । यस्तो होइन, केवल टिचरको रूपमा पढाएर घरमा जान्छौ । उहाँ त पिता पनि टिचर पनि हुनुहुन्छ । तिमीलाई पढाउनु पनि हुन्छ । यादको यात्रा पनि सिकाउनुहुन्छ ।

यस्तो विश्वको मालिक बनाउने, पतितबाट पावन बनाउने बाबासँग धेरै प्यार हुनुपर्छ । बिहान सबै उठ्ने बित्तिकै पहिले-पहिले शिवबाबासँग गुड मर्निङ्ग गर्नुपर्छ । गुड मर्निङ्ग अर्थात् याद गर्नु भन्ने धेरै खुसीमा रहनेछौ । बच्चाहरूलाई आफ्नो दिलसँग सोध्नु छ- म सबै उठेर बेहदका बाबालाई कति याद गर्छु ? मनुष्यहरूले भक्ति पनि सबै गर्छन् नि ! भक्ति कति प्यारले गर्छन् । तर बाबाले जान्नुहुन्छ- कति बच्चाहरूले दिलोज्यान, प्रेमले याद गर्दैनन् । बिहानै उठेर बाबालाई गुड मर्निङ्ग गर्नु, ज्ञानको चिन्तनमा रह्यो भने खुसीको पारा चढ्नेछ । बाबालाई गुडमर्निङ्ग गरेनौ भने पापको बोझ कसरी उत्रिन्छ ? मुख्य हो नै याद, यसबाट भविष्यको लागि तिम्रो धेरै कमाई हुन्छ । कल्प-कल्पान्तर यो कमाई काममा आउनेछ । बडो धैर्य, गम्भीरता, समझले याद गर्नुपर्ने हुन्छ । मोटो हिसाबमा त भनिदिन्छन्- हामी बाबालाई धेरै याद गर्छौ तर एक्युरेट याद गर्नमा मेहनत छ । जसले बाबालाई बढी याद गर्छन् उनीहरूलाई करेन्ट धेरै मिल्छ किनकि यादबाट नै याद मिल्छ । योग र ज्ञान दुई चीज छन् । योगको विषय अलग छ, धेरै ठूलो विषय छ । योगले नै आत्मा सतोप्रधान बन्छ । याद बिना सतोप्रधान हुन असम्भव छ । राम्रोसँग बाबालाई प्यारले याद गर्नु भन्ने स्वतः करेन्ट मिल्छ, स्वस्थ बन्छौ । करेन्टले आयु पनि बढ्छ । बच्चाहरूले याद गर्छन् भने बाबाले पनि सर्चलाइट दिनुहुन्छ । बाबाले कति भारी खजाना तिमी बच्चाहरूलाई दिनुहुन्छ ।

प्यारा बच्चाहरूले यो पक्का याद राख्नु छ- शिवबाबाले हामीलाई पढाउनुहुन्छ । शिवबाबा पतित-पावन पनि हुनुहुन्छ । सद्गति दाता पनि हुनुहुन्छ । सद्गति दाता अर्थात् स्वर्गको राजाई दिनुहुन्छ । बाबा कति प्यारा हुनुहुन्छ । कति प्यारले बच्चाहरूलाई बसेर पढाउनुहुन्छ । बाबाले दादाद्वारा हामीलाई पढाउनुहुन्छ । बाबा कति मीठो हुनुहुन्छ । कति प्यार गर्नुहुन्छ । कुनै मेहनत दिनुहुन्न । केवल भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर अनि चक्रलाई याद गर । बाबाको यादमा दिल एकदम शीतल हुनुपर्छ । एक बाबाको यादले नै सताओस् किनकि बाबाबाट कति भारी वर्सा मिल्छ । आफूलाई हेर्नुपर्छ मेरो बाबासँग कति प्यार छ ? ममा दैवी गुण कहाँसम्म छन् ! किनकि तिमी बच्चाहरू अब

काँडाबाट फूल बनिरहेका छौ । जति-जति योगमा रहन्छौ उति काँडाबाट फूल, सतोप्रधान बन्दै जानेछौ । फूल बनेपछि फेरि यहाँ रहन सक्दैनौ । फूलहरूको बगैँचा हो नै स्वर्ग । जसले धेरै काँडाहरूलाई फूल बनाउँछन् उनीहरूलाई नै सच्चा सुगन्धित फूल भनिन्छ । कहिल्यै कसैलाई काँडा लगाउँदैनन् । क्रोध पनि ठूलो काँडा हो, धेरैलाई दुःख दिन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरू काँडाको दुनियाँबाट किनारामा आएका छौ, तिमी छौ संगममा । जसरी मालीले फूलहरूलाई अलग बर्तनमा निकालेर राख्छन्, त्यस्तै तिमी फूलहरूलाई पनि अब संगमयुगी बर्तनमा अलगगै राखिएको छ । फेरि तिमी फूलहरू स्वर्गमा जानेछौ, कलियुगी काँडा भस्म हुनेछन् ।

मीठा बच्चाहरूले जान्दछन् पारलौकिक बाबाबाट हामीलाई अविनाशी वर्सा मिल्छ । जो सच्चा-सच्चा बच्चा छन्, जसको बापदादासँग पूरा-पूरा प्यार छ उनीहरूलाई बडो खुसी हुन्छ । हामी विश्वको मालिक बन्छौ । हो, पुरुषार्थले नै विश्वको मालिक बनिन्छ, भनेर मात्र हुँदैन । जो अनन्य बच्चाहरू छन् उनीहरूलाई सदैव यो याद रहन्छ— हामी आफ्नो लागि फेरि उही सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ । बाबाले भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! जति तिमी धेरैको कल्याण गर्नेछौ उति नै तिमीलाई इनाम मिल्नेछ । धेरैलाई बाटो बतायौ भने धेरैको आशीर्वाद मिल्नेछ । ज्ञान रत्नहरूबाट भोली भरेर फेरि दान गर्नु छ । ज्ञानसागरले तिमीलाई रत्नहरूको थाली भरी-भरी दिनुहुन्छ । जसले फेरि दान गर्छन् उनीहरू नै सबैलाई प्रिय लाग्छन् । बच्चाहरूलाई भित्र कति खुसी हुनुपर्छ । समझदार बच्चा जो हुन्छन् उनीहरूले भन्दछन्— हामी त बाबाबाट पूरा वर्सा लिनेछौ, एकदम नजकि हुनेछौ । बाबासँग धेरै प्यार रहन्छ किनकि जान्दछन्— प्राण दिनेवाला बाबा मिल्नुभएको छ । ज्ञानको वरदान यस्तो दिनुहुन्छ जसबाट हामी केबाट के बन्छौ । विपन्नबाट सम्पन्न बन्छौ, यति भण्डारा भरपुर गर्नुहुन्छ । जति बाबालाई याद गर्छौ, उति प्यार हुनेछ, आकर्षण हुनेछ । सियो सफा भयो भने चुम्बकतर्फ खिचिन्छ नि । बाबाको यादले कट निक्लिदै जानेछ । एक बाबा बाहेक अरू कोही याद नआओस् । जसरी स्त्रीको पतिको साथमा कति प्यार हुन्छ । तिम्रो पनि सगाई भएको छ नि । सगाई हुँदा के कम खुसी हुन्छ र ? शिवबाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! तिमीहरूको मेरो साथमा सगाई भएको छ, ब्रह्माको साथमा सगाई होइन । सगाई पक्का भएपछि त उनकै यादले सताउनुपर्छ ।

बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! लापरवाही नगर । स्वदर्शन चक्रधारी बन, लाइट हाउस बन । स्वदर्शन चक्रधारी बन्ने अभ्यास राम्रो भयो भने तिमी ज्ञानको सागर समान हुनेछौ । जसरी विद्यार्थीले पढेर टिचर बन्छन् नि । तिम्रो धन्धा नै यो हो । सबैलाई स्वदर्शन चक्रधारी बनाऊ, तब नै चक्रवर्ती राजा-रानी बन्नेछौ । त्यसैले बाबा सदैव बच्चाहरूसँग सोध्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! स्वदर्शन चक्रधारी भएर बसेका छौ ? बाबा पनि स्वदर्शन चक्रधारी हुनुहुन्छ नि । बाबा आउनुभएको छ तिमी प्यारा बच्चाहरूलाई फर्काएर लैजान । तिमी बच्चाहरू विना मलाई पनि बेचैनी हुन्छ । जब समय हुन्छ अनि बेचैनी हुन्छ । अब जाऊ किनकि बच्चाहरूले पुकार्छन्, हामी धेरै दुःखी छौ । दया आउँछ । अब तिमी बच्चाहरूलाई घर जानु छ । फेरि वहाँबाट तिमी आफै जानेछौ सुखधाम । वहाँ म तिम्रो साथी बन्दछैन । आफ्नो अवस्था अनुसार तिम्रो आत्मा गइहाल्छ ।

तिमी बच्चाहरूलाई यो नशा रहनुपर्छ— हामी रूहानी युनिभर्सिटीमा पढिरहेका छौ । हामी ईश्वरीय विद्यार्थी हौ । हामी मनुष्यबाट देवता अथवा विश्वको मालिक बन्नको लागि पढिरहेका छौ । यसबाट हामी सारा मिनिस्ट्री पास गर्छौ । स्वास्थ्यको शिक्षा पनि पढ्छौ, चरित्र सुधार्ने ज्ञान पनि पढ्छौ । स्वास्थ्य मन्त्रालय, खाद्य मन्त्रालय, भूमि सुधार मन्त्रालय, भौतिक मन्त्रालय सबै यसमा आउँछ ।

मीठा-प्यारा बच्चाहरूलाई बाबाले बसेर सम्झाउनुहुन्छ । जब कुनै सभामा भाषण गर्छौ वा कसैलाई सम्झाउँछौ भने घरी-घरी भन आफूलाई आत्मा सम्झेर परमपिता परमात्मालाई याद गरौ । यस यादले नै तिम्रा विकर्महरू विनाश हुनेछन् । हामी पावन बन्दछौ । घरी-घरी यो याद गर्नु छ । तर यो पनि तिमीले तब मात्र भन्न सक्नेछौ जब स्वयं यादमा हुनेछौ । यस कुरामा बच्चाहरूको धेरै कमजोरी छ । मनमनै तिमी बच्चाहरूलाई खुसी हुनेछ, यादमा रहनाले नै अरूलाई सम्झाउँदा असर पर्छ । तिमीले बढी बोल्नु हुँदैन । आत्म-अभिमानि भएर थोरै बोल्थौ भने पनि तीर लाग्नेछ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! जो बित्यो सो बित्यो । अब पहिले आफूलाई सुधार । स्वयंले याद गरेनौ, अरूलाई मात्र भन्दै रथ्यौ, यो ठगी अब चल्न सक्दैन । भित्र दिल अवश्य खानेछ । बाबासँग पूरा प्यार छैन अर्थात् श्रीमत्तमा चल्दैनन् । बेहदका बाबाले जस्तो शिक्षा त अरू कसैले दिन सक्दैन । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! यस पुरानो दुनियाँलाई अब भुल । पछि गएर त यो सबै भुल्नु नै छ । बुद्धि लाग्छ आफ्नो शान्तिधाम र

सुखधाममा । बाबालाई याद गर्दै-गर्दै बाबाको पासमा जानु छ । पतित आत्मा त जान सक्दैन । त्यो हो नै पावन आत्माहरूको घर । यो शरीर ५ तत्त्वहरूले बनेको छ । त्यसैले ५ तत्त्वहरूले यहाँ रहनको लागि खिच्छन् किनकि आत्माले मानौं यो सम्पत्ति लिएको छ, यसैले शरीरमा ममत्व रहेको छ । अब यसबाट ममत्व निकालेर जानु छ आफ्नो घर । वहाँ त यी ५ तत्त्व हुँदैनन् । सतयुगमा पनि शरीर योगबलद्वारा बन्छ । सतोप्रधान प्रकृति हुन्छ यसैले खिच्दैन । दुःख हुँदैन । बुझ्नको लागि यी धेरै महीन कुरा छन् । यहाँ ५ तत्त्वहरूको बलले आत्मालाई खिच्छ, यसैले शरीर छोड्ने दिल हुँदैन । नत्र त यसमा भन्नु खुसी हुनुपर्ने हो । पावन बनेर शरीर यसरी छोड्नेछौं जसरी मख्खनबाट रौं । त्यसैले शरीरबाट, सबै कुराहरूबाट ममत्व एकदम मेटाइदिनु छ, यससँग हाम्रो केही सम्बन्ध छैन । अब हामी बाबाको पासमा जाँदै छौं । यस दुनियाँमा आफ्नो व्याग-व्यागेज तयार गरेर पहिलेदेखि नै पठाइसकेका छौं । साथमा लिएर त जान सकिदैन । बाँकी आत्माहरूलाई जानु छ । शरीरलाई पनि यहाँ छोडिदिएका छौं । बाबाले नयाँ शरीरको साक्षात्कार गराउनुभएको छ । हीरा-जुहारतका महल मिल्नेछन् । यस्तो सुखधाममा जानको लागि कति मेहनत गर्नुपर्छ । थाक्नु छैन । दिनरात धेरै कमाई गर्नु छ, यसैले बाबा भन्नुहुन्छ- निद्रालाई जित्ने बच्चाहरू ! मामेकम् याद गर, विचार सागर मन्थन गर । ड्रामाको रहस्यलाई बुद्धिमा राख्नाले बुद्धि एकदम शीतल हुन्छ । जो महारथी बच्चाहरू छन् उनीहरू कहिल्यै डगमग हुने छैनन् । शिवबाबालाई याद गर्नु भन्ने उहाँले सम्हाल पनि गर्नुहुन्छ ।

बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई दुःखबाट छुटाएर शान्तिको दान दिनुहुन्छ । तिमीले पनि शान्तिको दान दिनु छ । तिम्रो यो बेहदको शान्ति अर्थात् योगबलले अरूलाई पनि एकदम शान्त गर्नेछ । तुरुन्तै थाहा हुनेछ, यो हाम्रो घरको हो वा होइन । आत्मालाई तुरुन्त आकर्षण हुन्छ, उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ । स्थिति (नाडी) पनि हेर्नुपर्ने हुन्छ । बाबाको यादमा बस अनि हेर यो आत्मा हाम्रो कुलको हो । यदि हो भने एकदम शान्त हुनेछ । जो यस कुलका हुन्छन् उनीहरूलाई नै यी कुराहरूमा रस बस्नेछ । बच्चाहरूले याद गर्छन् भने बाबाले पनि प्यार गर्नुहुन्छ । आत्मालाई प्यार गरिन्छ । यो पनि जान्नुहुन्छ- जसले धेरै भक्ति गरेका छन् उनीहरूले नै बढी पढ्नेछन् । उनीहरूको चेहराबाट थाहा हुन्छ बाबामा कति प्यार छ । आत्माले बाबालाई देख्छ । बाबाले हामी आत्माहरूलाई पढाइरहनुभएको छ । बाबाले पनि सम्झनुहुन्छ- म यति सानो बिन्दुले आत्मालाई पढाउँछु । पछि गएर तिम्रो यो अवस्था हुनेछ । सम्झनेछौं- मैले आत्मा भाइलाई पढाउँदै छु । अनुहार बहिनीको भए पनि दृष्टि आत्मा तर्फ जाओस् । शरीरमा दृष्टि बिल्कुलै नजाओस्, यसमा बडो मेहनत छ । यी धेरै महीन कुरा छन् । बडो उच्च पढाइ छ । जोख्यौं भने यस पढाइको पल्ला धेरै भारी हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिक्कीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुड मर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) आफ्नो भोली ज्ञान रत्नले भरेर फेरि दान पनि गर्नु छ । जसले दान गर्छ ऊ सबैको प्यारो बन्छ, उसलाई अपार खुसी रहन्छ ।
- २) प्राणदान दिने बाबालाई धेरै प्यारले याद गरेर सबैलाई शान्तिको दान दिनु छ । स्वदर्शन चक्र घुमाउँदै ज्ञानको सागर बन्नु छ ।

वरदान:- ज्ञान कलश धारण गरेर प्यासीहरूको प्यास मेटाउने अमृत कलशधारी भव

वर्तमान समय धेरैजसो आत्माहरू प्रकृतिको अल्पकालका साधनहरूसँग आत्मिक शान्ति प्राप्त गर्नको लागि बनेका अल्पज्ञ स्थानहरूबाट, परमात्म मिलन मनाउने ठेकेदारहरूबाट थाकेका छन्, निराश भएका छन्, सम्झन्छन्- सत्य कुनै अरू नै छ, प्राप्तिका प्यासी छन् । यस्ता प्यासी आत्माहरूलाई आत्मिक परिचय, परमात्म परिचयको यथार्थ थोपाले पनि तृप्त आत्मा बनाउँछ । त्यसैले ज्ञान कलश धारण गरेर प्यासीहरूको प्यासलाई मेटाऊ । अमृत कलश सदा साथ रहोस् । अमर बन र अमर बनाऊ ।

स्लोगन:- मिलनसार (एडजस्ट) हुने कलालाई लक्ष्य बनायौं भने सहज सम्पूर्ण बन्नेछौं ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- २१) जसरी अहिले सम्पर्कमा आउने आत्माहरूलाई ईश्वरीय स्नेह, श्रेष्ठ ज्ञान र श्रेष्ठ चरित्रको साक्षात्कार हुन्छ, यसैगरी अव्यक्त स्थितिको पनि स्पष्ट साक्षात्कार होस् । जसरी साकारमा ब्रह्मा बाबाले अन्य सबै जिम्मेवारी हुँदा-हुँदै पनि आकारी र निराकारी स्थितिको अनुभव गराइरहनुभयो, यसैगरी तिमी बच्चाहरू पनि साकार रूपमा रहेर पनि फरिश्तापनको अनुभव गराऊ ।